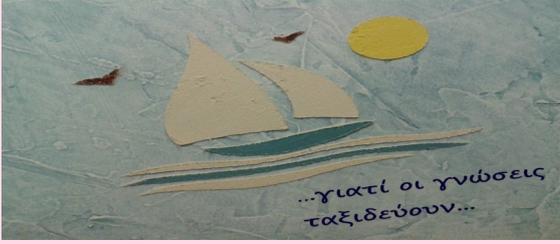

16 δυνατές πένες

ΜΗΝΙΑΙΑ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
7ου ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΑΡΓΟΥΣ
ΕΚΔΟΤΕΣ: Μαθητές Ε'
ΕΤΟΣ: 2021
ΦΥΛΛΟ: 3

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛ. 1:

- ♦ Θαλάσσια ρύπανση
- ♦ Η επίκαιρη ευχή

ΣΕΛ. 2: Παρουσιάσεις βιβλίων

- ♦ Το αγόρι που κέρδισε τον χρόνο
- ♦ Ο Μάγκας

ΣΕΛ. 3: Σπουδαίοι άνθρωποι

- ♦ Ρόμπερτ Κοχ
- ♦ Ryan's well
- ♦ Ένα πληγωμένο σκυλάκι
- ♦ Το ανέκδοτο του μήνα

ΣΕΛ. 4: Πάσχα

- ♦ Το ελληνικό Πάσχα
- ♦ Γιατί βάφουμε κόκκινα αυγά;
- ♦ Το Πάσχα στο Λουτράκι
- ♦ Γιατί σουβλίζουμε αρνί το Πάσχα;
- ♦ Ο χορός του Γιαρέντι
- ♦ Το Πάσχα στη Γεωργία

ΣΕΛ. 5: Στιγμές Ιστορίας

- ♦ Ιστορικοί διάλογοι
- ♦ Μαντώ Μαυρογένους
- ♦ Λόρδος Βύρων

ΣΕΛ. 6: Στιγμές Ιστορίας 1821-2021

- ♦ Μαντώ Μαυρογένους
- ♦ Όρκος των Φιλικών
- ♦ Αθανάσιος Διάκος
- ♦ Ρήγας Φεραίος

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΡΥΠΑΝΣΗ

Από τις παραλίες της χελώνας *Caretta caretta* στη Ζάκυνθο, μέχρι τις πιο απόμερες παραλίες της Ηρακλείας και της Μυκόνου και από τον βυθό της Καλντέρας στη Σαντορίνη μέχρι την ανοιχτή θάλασσα, τα πλαστικά βρίσκονται παντού, οδηγώντας το ευαίσθητο οικοσύστημα της Μεσογείου κοντά στο σημείο χωρίς επιστροφή. Με την ολοκλήρωση της περιόδου του Rainbow Warrior στην Ελλάδα, η Greenpeace δίνει στη δημοσιότητα τα προκαταρκτικά αποτελέσματα της επιστημονικής έρευνας που πραγματοποίησε, αποκαλύπτοντας το μέγεθος του προβλήματος της πλαστικής ρύπανσης στις ελληνικές θάλασσες και ακτές. Περισσότεροι από 2.000 πολίτες που επισκέφτηκαν το πλοίο Rainbow Warrior δεσμεύτηκαν ότι θα αναλάβουν δράση για τη μείωση του πλαστικού μίας χρήσης, ενώ νησιά όπως η Σύρος κάνουν τα πρώτα βήματα προς αυτή την κατεύθυνση.

Η Greenpeace πραγματοποίησε επιστημονική έρευνα σε συνεργασία με το Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών, κατά τη διάρκεια της δωδεκάμηρης περιόδου του Rainbow Warrior στην Ελλάδα. Σε αυτό το διάστημα πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες μικροπλαστικών από την επιφάνεια της θάλασσας σε Ιόνιο, Κρητικό και Αιγαίο πέλαγος, επισκέψεις σε απόμερες και δυσπρόσιτες παραλίες, καθώς και βιντεοσκόπηση του βυθού της θάλασσας στην Καλντέρα της Σαντορίνης και βόρεια της Μυκόνου. Οι πρώτες εικόνες έδειξαν ότι τα πλαστικά βρίσκονται παντού και διασπώνται σε μικροσκοπικά κομμάτια, ακόμα και σε μέγεθος που δεν είναι ορατό από το ανθρώπινο μάτι. Δεν φεύγουν ποτέ από το περιβάλλον, παραμένουν στα χερσαία και θαλάσσια οικοσυστήματα, ενώ εισχωρούν στην τροφική αλυσίδα μέσω των θαλάσσιων οργανισμών που τα προσλαμβάνουν.

«Το πλαστικό έχει εισβάλει παντού, ακόμα και εκεί που δεν πατάει άνθρωπος»

Μυρτώ Τσ.-Σπύρος Φάκλ.

Η επίκαιρη ευχή

Έχετε τις ευχές όλων μας και να περάσουμε αυτές τις Άγιες μέρες όμορφα!

Καλή Ανάσταση!

Μικαέλα Μέρ.

Παρουσιάσεις βιβλίων

Το αγόρι που κέρδισε τον χρόνο

Ο Γιάννης είναι μαθητής της Πέμπτης Δημοτικού και δεν τα πάει καλά με τον χρόνο του. Είναι μόνιμα αργοπορημένος στο σχολείο το πρωί, στα ραντεβού του με τους φίλους του και στις εξωσχολικές του δραστηριότητες. Οι γονείς του είναι έξαλλοι μαζί του γιατί έχουν κουραστεί να του θυμίζουν ότι δεν πρέπει να σπαταλάει άσκοπα τον χρόνο του σε βάρους των μαθημάτων του και των υποχρεώσεών του.

Ένα πρωινό ο Γιάννης κάτω από την πίεση των γονιών του προσπαθεί να ξυπνήσει μόνος του για να πάει στο σχολείο αλλά μάταια! Δεν ξυπνάει στην ώρα του και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να πάει στο σχολείο άνιφτος, αχτένιστος και με τις πιτζάμες του! Φυσικά οι συμμαθητές του παραξενεύονται με την ατημέλητη εμφάνισή του! Όταν ο Γιάννης επιστρέφει σπίτι μετά το σχολείο, οι γονείς του τον περιμένουν με άγριες διαθέσεις! Ο Γιάννης εύχεται να εμφανιστεί μια νεράιδα, να τον αγγίξει με το μαγικό ραβδί της και να γίνει ένας άλλος Γιάννης δηλαδή ο Γιάννης που ο χρόνος θα του φτάνει και θα του περισσεύει!

Μια μέρα καθώς ο Γιάννης κοιτάζει έξω από το παράθυρο του δωματίου του βλέπει έναν γενειοφόρο άντρα. Ο παράξενος αυτός μεσόκοπος άντρας είναι σταλμένος από τον Χρόνο για να βοηθήσει τον Γιάννη να διαχειριστεί σωστά τον χρόνο του. Αντί για την νεράιδα έχει μπροστά του έναν γενειοφόρο, κοντούλη με ημίψηλο καπέλο. Ο κύριος Πολυχρόνης εξηγεί στον Γιάννη ότι πρέπει ο χρόνος όχι μόνο να του φτάνει αλλά και να του περισσεύει. Ο κύριος με το ημίψηλο του τονίζει ότι αν τα καταφέρει θα κερδίσει τον τίτλο του πρίγκιπα του χρόνου και θα βάλει το χρυσό στέμμα στα μαλλιά του. Ο Γιάννης ενθουσιάζεται από το έπαθλο και υπόσχεται στον κύριο Πολυχρόνη να το κερδίσει. Ο παράξενος, μεσόκοπος άντρας λίγο πριν φύγει δίνει στο αγόρι ένα μικρό μαύρο ρολόι και του εξηγεί ότι με αυτό θα μετράει τον χρόνο που θα του περισσεύει. Επίσης του τονίζει ότι αυτό θα είναι το μυστικό τους και ότι δεν πρέπει να αναφέρει την συνάντησή τους σε κανέναν!

Ο Γιάννης από εδώ και πέρα για να πετύχει τον στόχο του με τον χρόνο θα πρέπει να μένει μόνος του χωρίς να τον βλέπουν οι άλλοι!

Η Χριστίνα η συμμαθήτριά του παρατηρεί ότι ο Γιάννης κάθεται μόνος του στα διαλείμματα και δεν παίζει με τα άλλα παιδιά. Οι φίλοι του πιστεύουν ότι ο Γιάννης είναι ακατάδεκτος αλλά αυτός πιστεύει ότι έτσι αποταμιεύει τον ελεύθερο χρόνο του. Η σταγόνα που κάνει το ποτήρι να ξεχειλίζει είναι όταν ο Γιάννης δεν θα εμφανιστεί στο πάρτι γενεθλίων της Χριστίνας. Η Χριστίνα τον πιέζει να της πει γιατί αυτός κάθε φορά είναι μοναχικός και απόμακρος. Το αγόρι αναγκάζεται να της αποκαλύψει το μυστικό του και την συμφωνία του με τον κύριο Πολυχρόνη.

Ο ΜΑΓΚΑΣ

Ο Μάγκας ένα χαριτωμένο Φοξ Τεριέ, ζει στο σπίτι μιας εύπορης οικογένειας της Αλεξάνδρειας. Μια σειρά σκανταλιές τον κάνει να εγκαταλείψει από φόβο το σπίτι του. Βρίσκεται, έτσι, για λίγες ημέρες στις φτωχογειτονιές της πόλης, όπου έρχεται αντιμέτωπος με τις δυσκολίες της ζωής και γνωρίζει τον αδέσποτο Αφράτο. Η φιλία τους θα γεννήσει πρωτόγνωρα συναισθήματα και σκέψεις στον καλομαθημένο Μάγκα και θα του δώσει μάθημα ζωής που θα τον οδηγήσουν στην ωριμότητα. Αντλώντας στοιχεία από τις παιδικές της αναμνήσεις, παρουσιάζει μέσα από τα μάτια του Μάγκα τη ζωή στην πλούσια ελληνική παροικία της Αλεξάνδρειας των αρχών του 20ου αιώνα, κάνοντας αναφορές στον Μακεδονικό Αγώνα, στην Επανάσταση του 1821 και στην ήττα του 1897.

ΓΙΑΤΙ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕ. Μου άρεσε γιατί μέσα από τα μάτια του Μάγκα η Πηνελόπη Δέλτα μας δείχνει τη ζωή της. Και επίσης μου άρεσε γιατί πρωταγωνιστής είναι ένα σκυλάκι που μέσα στο βιβλίο συμπεριφέρεται και νιώθει σαν κανονικός άνθρωπος!!! **Εύα Κωστ.**

Η Χριστίνα του λέει ότι με αυτό τον τρόπο δεν κερδίζει τον χρόνο του αλλά αντίθετα χάνει φίλους, παιχνίδι και ζωή! Ο Γιάννης τελικά αντιλαμβάνεται ότι το σχέδιο του Χρόνου και του βοηθού του είναι παγίδα γιατί του στερεί τους φίλους του και τα πράγματα που αγαπάει να κάνει τον ελεύθερο χρόνο του! Επιτέλους το θαύμα έχει συμβεί για τον Γιάννη γιατί τώρα πια ο Χρόνος του φτάνει και του περισσεύει για να παίζει πιγκ πονγκ, να πηγαίνει κάθε Σάββατο στην Λέσχη Ανάγνωσης της Ε' τάξης, να συχνάζει στον κινηματογράφο με τους φίλους του και να μην χάνει με τίποτα τις οικογενειακές εκδρομές τα Σαββατοκύριακα!

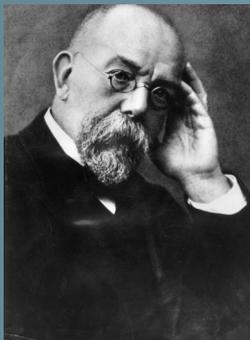
Γιατί μου άρεσε:

Το βιβλίο αυτό μου άρεσε γιατί είχε ωραίους διαλόγους και παροιμίες που αφορούν τον χρόνο. Κάποιες παροιμίες χρησιμοποιεί ο Γιάννης για να δικαιολογήσει την αργοπορία του. Για παράδειγμα: «Κάλλιο αργά παρά ποτέ», «Αγάλι, αγάλι γίνεται η αγουρίδα μέλι», «Όποιος βιάζεται σκοντάφτει». Επίσης στο τέλος του βιβλίου μαθαίνουμε ότι ο χρόνος δεν αποταμιεύεται, δε δανείζεται, αλλά...χαρίζεται, σε όσα πρόσωπα και πράγματα επιλέγουμε να αφοσιωθούμε!

Πέτρος Μουγιακ.

Ρόμπερτ Κοχ

Ο Ρόμπερτ Χάινριχ Χέρμαν Κοχ (1843 - 1910), ήταν Γερμανός ιατρός και θεμελιωτής της μικροβιολογίας και της βακτηριολογίας. Από τους πρωτοπόρους σε αυτόν τον τομέα κατόρθωσε για πρώτη φορά να αποδείξει χωρίς αμφισβήτηση ότι μια συγκεκριμένη ασθένεια προκαλείται από βακτήριο. Το 1882 ο Κοχ ανακάλυψε το μικρόβιο της φυματίωσης, ενώ το 1905 έλαβε για αυτό το βραβείο Νομπέλ Ιατρικής.

Το 1882, ο Κοχ ανακάλυψε τον βάκιλο της φυματίωσης του ανθρώπου, τον γνωστό από τότε ως «Βάκιλο του Κοχ», καθώς επίσης και το μικρόβιο της χολέρας. Ακόμα, ασχολήθηκε συστηματικά με τις λοιμώδεις ασθένειες και συστηματοποίησε την έρευνα μέσω του μικροσκοπίου. Όλες οι μελέτες του άνοιξαν τον δρόμο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των επιδημιών.

Η φυματίωση προσβάλλει συνήθως τον πνεύμονα, αλλά μπορεί να επηρεάσει και άλλα μέρη του σώματος. Η φυματίωση μεταδίδεται, όταν οι άνθρωποι που νοσούν από φυματίωση βήχουν, φταρνίζονται ή μεταδίδουν το σάλιο τους, μέσω του αέρα. Εφόσον η φυματίωση δεν αντιμετωπιστεί, αποβαίνει μοιραία. Τα κλασικά συμπτώματα ενεργού λοίμωξης από φυματίωση είναι ο χρόνιος βήχας με ίχνη αίματος στα πτύελα, ο πυρετός, η νυχτερινή εφίδρωση και η απώλεια βάρους. Η διάγνωση της ενεργού φυματίωσης βασίζεται σε ακτινογραφία φυματίωσης, (κοινώς σε ακτινογραφία θώρακα, καθώς και σε μικροσκοπική εξέταση και μικροβιολογική καλλιέργεια των υγρών του σώματος. Για την πρόληψη της φυματίωσης, οι άνθρωποι θα πρέπει να ελέγχονται για την ασθένεια και να έχουν εμβολιαστεί με το εμβόλιο του βακίλου. **Περικλής Μπάρλ.**

Ένα πληγωμένο σκυλάκι στον δρόμο

Είναι ένα απόγευμα. Δυο αδέρφια περνούν μέσα από το πάρκο της γειτονιάς, καθώς επιστρέφουν στο σπίτι τους μετά το μάθημα των Αγγλικών. Ξαφνικά βλέπουν ένα μικρό σκυλάκι που έχει χτυπημένο πόδι και το πάνε στην κλινική μικρών ζώων. Ο γιατρός τους λέει πως θα γίνει καλά αλλά πρέπει να ξεκουραστεί λίγο. Μετά το πήγαν σπίτι του 'δωσαν νερό και φαγητό. Μετά από πολλές μέρες το σκυλάκι έγινε καλά και μπορούσε να περπατάει.

Αντζελα Ντερ.

Ryan's well

Έχετε ακούσει ποτέ για τον Ryan Hreljac; Αυτό το νεαρό αγόρι από τον Καναδά έχει ήδη προσφέρει περισσότερα στην κοινωνία από πολλούς άλλους ανθρώπους. Η ιστορία του

Ryan ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 1998, όταν ήταν στην πρώτη του χρονιά στο σχολείο.

Μια μέρα, ο δάσκαλός του, είπε στους μαθητές για μερικά από τα προβλήματα στην Αφρική. Οι άνθρωποι εκεί δεν είχαν καθαρό νερό. Περπατούσαν για ώρες κάθε μέρα για να βρουν πόσιμο νερό. Ο Ράιαν συγκλονίστηκε. Αποφάσισε να μαζέψει χρήματα για να φτιάξει ένα πηγάδι σ' ένα χωριό της Αφρικής. Μετά από πολλή δουλειά, ο Ryan έχει συγκεντρώσει αρκετά χρήματα γι' αυτό τον σκοπό. Τώρα ο Ryan έχει τη δική του οργάνωση, το Ryan's well Foundation, το οποίο κατάφερε να συγκεντρώσει περισσότερα από 1 εκατομμύριο δολάρια μέχρι στιγμής. Ο Ράιαν έχει δείξει ότι ακόμη και κάποιος πολύ μικρός μπορεί να βοηθήσει τους άλλους. **Μυρτώ Τσιούλ.**

Το ...κρύο ανέκδοτο του μήνα (βάλε ζακέτα, βάλε ζακέτα!)

Μαμά: Πού είναι τα παιδιά;
Μπαμπάς: Να καλέσουμε το σίλβερ αλέρτ!
(ο μπαμπάς μένει σκεφτικός...)
Μαμά: Τι σε κρατά;
Μπαμπάς: Δε θυμάμαι τι φορούσαν!
Αριάδνη Μυτ.

Το ελληνικό Πάσχα

...γιατί οι γνώσεις ταξιδεύουν!

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Έρχεται το Πάσχα και σε κάθε γωνιά τις Ελλάδας ζωντανεύουν έθιμα γνωστά ή λιγότερο γνωστά. Από τα πιο γνωστά έθιμα είναι τα κόκκινα αυγά, τα τσουρέκια, τα πασχαλινά κουλούρια, το κάψιμο του Ιούδα, ο Επιτάφιος, οι λαμπάδες με το Άγιο Φως, τα πυροτεχνήματα που χαιρετούν την Ανάσταση, η μαγειρίτσα και το σούβλισμα του αρνιού. Σε αρκετές περιοχές το σούβλισμα του αρνιού γίνεται τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα, όπως στην Κέρκυρα. Στην Κέρκυρα το Μεγάλο Σάββατο, μετά την πρώτη Ανάσταση οι κάτοικοι πετούν τεράστια κανάτια με νερό τους γνωστούς "μπότηδες", από τα μπαλκόνια τους.

Στην Πάτμο, το νησί της Αποκάλυψης, ένα από τα ωραιότερα έθιμα είναι αυτό της Μεγάλης Πέμπτης, όπου γίνεται αναπαράσταση του Μυστικού Δείπνου και του Νιπτήρα, τους ρόλους των 12 Αποστόλων υποδύονται μοναχοί ή κληρικοί και τον ρόλο του Χριστού ο ηγούμενος της Μονής Θεολόγου. Επίσης την Κυριακή του Πάσχα στην Πάτμο γίνεται η 2η Ανάσταση, όπου το Αναστάσιμο Ευαγγέλιο διαβάζεται σε 7 γλώσσες και μοιράζονται κόκκινα αυγά. Ένα από τα πιο φαντασμαγορικά πασχαλινά έθιμα γίνεται στο Λεωνίδιο της Αρκαδίας τη νύχτα της Ανάστασης όπου οι κάτοικοι αφήνουν στον ουρανό μικρά φαναράκια και το θέαμα είναι πολύ εντυπωσιακό. Ατέλειωτα τα πασχαλινά

έθιμα της πατρίδας μας, γιατί οι Έλληνες όπου κι αν βρίσκονται θα γιορτάσουν το Πάσχα με πίστη, χαρά και ελπίδα!

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ!

Ελισάβετ Μπίζ.

Στο Λουτράκι όταν ο επιτάφιος του ναού της Παναγίας της Γιάτρισσας φτάνει στον παραλιακό δρόμο, ακολουθεί η είσοδος του στη θάλασσα. Εκείνη τη στιγμή μία βάρκα υποδέχεται μέσα στο νερό τον Επιτάφιο και ταυτόχρονα, ανάβουν βεγγαλικά. **Πέτρος Μουγιακ.**

Γιατί σουβλίζουμε αρνί το Πάσχα:

Το Πάσχα είναι μία μεγάλη γιορτή για εμάς τους χριστιανούς. Μαζευόμαστε όλοι μαζί, πάμε στην εκκλησία να πούμε Χριστός Ανέστη, να τσουγκρίσουμε κόκκινα αυγά και να σουβλίσουμε το αρνί. Ρώτησα τον παππού μου γιατί σουβλίζουμε το αρνί και αυτός μου απάντησε πως το Χριστιανικό Πάσχα συμβολίζει το πέρασμα από το θάνατο στη ζωή γιατί αναστήθηκε ο Χριστός και το αρνί συμβολίζει τον Χριστό που θυσιάστηκε για εμάς τους ανθρώπους. Γι' αυτό και εμείς οι χριστιανοί σουβλίζουμε το αρνί. **Φωτεινή Κακ.**

Γιατί βάφουμε κόκκινα τα αυγά:

Υπάρχουν πολλές εξηγήσεις, όμως αυτή που κυριαρχεί είναι ότι τα βάφουμε κόκκινα γιατί το κόκκινο χρώμα συμβολίζει το αίμα του Χριστού. **Κωνσταντίνος Βλ.**

Ο χορός του Γιαρέντη

Στην Περαχώρα κάθε χρόνο αναβιώνει το έθιμο του «χορού του Γιαρέντη», τη Δευτέρα του Πάσχα. Το έθιμο αυτό χρονολογείται πριν την Τουρκοκρατία. Ο Γιαρέντης ξεκινά μετά το τέλος της λειτουργίας στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου καθώς και στον Ιερό Ναό των Ταξιαρχών. Οι κάτοικοι ξεκινούν τον χορό του Γιαρέντη με επικεφαλής τον ιερέα της κάθε ενορίας κάνοντας το σχήμα του Σταυρού μέσα στην εκκλησία. Στην συνέχεια οι χορευτές της κάθε ενορίας πηγαίνουν χορεύοντας στην άλλη ενορία. Στο τέλος συναντώνται όλοι στην πλατεία των Ταξιαρχών όπου συνεχίζουν τον χορό και το τραγούδι. **Πέτρος Μουγιακ.**

Το Πάσχα στη Γεωργία

Εμείς τη Μεγάλη Πέμπτη ανάβουμε φωτιά και τα παιδιά γυρίζουν τρεις φορές γύρω από τη φωτιά. Το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης αρχίζουμε να μαγειρεύουμε και την κόκκινη Παρασκευή βάφουμε τα αυγά.

Την Κυριακή του Πάσχα ή τη Δευτέρα πάμε στο νεκροταφείο παίρνοντας μαζί μας αυγά και φαγητά. Εκεί έρχεται κόσμος και τρώμε όλοι μαζί κοντά στα αγαπημένα μας πρόσωπα που έχουν φύγει από τη ζωή. Μετά πάμε στα χωριά μας και το βράδυ στρώνουμε τραπέζι, έρχονται οι καλεσμένοι μας και καθόμαστε μέχρι αργά τρώγοντας, τραγουδώντας και χορεύοντας. Εγώ με το ξάδερφό μου παίζουμε, αλλά τις περισσότερες φορές βοηθάω τη θεία μου να στρώσει το τραπέζι.

Την επόμενη μέρα πάλι μαγειρεύουμε για να προσφέρουμε φαγητά στους φτωχούς. Ύστερα παίρνουμε αυγά, γλυκά ή αλμυρά και μαζευόμαστε πάλι στο σπίτι όλοι μαζί. Τρώμε, μιλάμε και ζούμε όμορφες και αξέχαστες οικογενειακές στιγμές.

Μαρία Μπερτζεν.

Ο Κολοκοτρώνης έχει έναν διάλογο με τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, στον Πύργο του Μούρτζινου στην Καρδαμύλη κοντά στη Μόνη. Ο Κολοκοτρώνης ζητάει την βοήθεια του Πετρόμπεη για να αρχίσει η Επανάσταση του 1821.

Κολοκ: Πετρόμπεη, πρέπει να βοηθήσεις την επανάσταση με τους Μανιάτες σου.

Πετρομ: Μήπως είναι λίγο νωρίς; Νομίζω ότι δεν πρέπει να βιαστούμε, βλέπεις χρειαζόμαστε και την βοήθεια των ξένων!

Κολοκ: Αυτόν τον αγώνα πρέπει να τον ξεκινήσουμε μόνοι μας, Πετρόμπεη! Εξάλλου χθες είδα ένα

Πετρόμπεη! Εξάλτου παραξένο όνειρο! Είδους όνειρο ήταν

Πετρομ: Και τι αυτό που είδες;

Κολοκ: Στο όνειρό μου άκουσα μια απόκοσμη φωνή, ήταν η φωνή του Θεού που μου έλεγε ότι η επανάσταση των Ελλήνων πρέπει να ξεκινήσει στις 25 του Μάρτη.

Πετρομ: Ω ρε, Γέρο, μήπως τά `χεις χαμένα; Ήταν μόνο ένα όνειρο!

Κολοκ: Όχι, Πετρόμπεη! Αυτό ήταν ένα σημαδιακό όνειρο! Σ' αυτό το όνειρο έδωσα τον λόγο μου στον Θεό ότι η επανάσταση θα αρχίσει ανήμερα του Ευαγγελισμού.

Πετρομ: Τότε, Κολοκοτρώνη, ας γίνει όπως το ονειρεύτηκες. Οι Μανιάτες θα είναι στο πλευρό σου και θα πολεμήσουν σαν λιοντάρια!

Κολοκ: Σ' ευχαριστώ, Πετρόμπεη, και να είσαι σίγουρος ότι είναι θέλημα Θεού να ελευθερωθούμε επιτέλους απ' τον τουρκικό ζυγό!

Πετρομ: Ας γίνει, τότε, το Θέλημά Του!

Πέτρος Μουγιακ.

«Έδωσα στην Ελλάδα το χρήμα μου και τον καιρό μου, τώρα της δίνω και τη ζωή μου».

Τα παραπάνω λόγια τα είπε ο Λόρδος Βύρων, τα χαράματα της 19ης Απριλίου 1824, που άφησε την τελευταία του πνοή στο Μεσολόγγι, σε ηλικία 36 ετών. Ο Λόρδος Βύρων ήταν φιλέλληνας ποιητής που βρισκόταν στην Ελλάδα από το 1823. Με χρήματα από την προσωπική του περιουσία αλλά και τη διπλωματική επιρροή σε ξένους ηγεμόνες προσπαθούσε να βοηθήσει τον αγώνα των Ελλήνων. Ορίστηκε επικεφαλής των Σουλιωτών, των πιο ατρόμητων πολεμιστών για την οχύρωση του Μεσολογγίου. Δεν πρόλαβε να τελειώσει το έργο του γιατί πέθανε. Με τα παραπάνω λόγια ήθελε να δείξει την μεγάλη του αγάπη για την Ελλάδα. Ήταν από τους πιο ένθερμους φιλέλληνες που εκτός από χρήματα κι από χρόνο έδωσε και τη ζωή του για την ελευθερία της Ελλάδας. Διαβάζοντας τα

λόγια του σκέφτομαι πως ήταν ένας μεγάλος ήρωας και δίκαια ανακηρύχτηκε εθνικός ήρωας. Ο θάνατός του άπλωσε βαρύ πένθος σε ολόκληρη την Ελλάδα και την Αγγλία. **Περικλής Μπάρλ.**

Τον Μάιο του 1821 στο λιμάνι της Μυκόνου είχαν συγκεντρωθεί τέσσερα πλοία με σκοπό να πλεύσουν προς την Τήνο. Ανάμεσα στον κόσμο που μαζεύτηκε για να αποχαιρετήσει τα πληρώματα, εμφανίστηκε η **Μαντώ Μαυρογένους** ντυμένη στα λευκά, η οποία σήκωσε ψηλά την σημαία και χαιρέτησε τα πλοία με μία βαθιά υπόκλιση και ενθαρρυντικά λόγια. Στην σύσκεψη που είχε αργότερα στο σπίτι της με τους πρόκριτους, οι οποίοι προσπαθούσαν να βρουν τρόπο για να στηρίξουν οικονομικά τον αγώνα. Τότε η Μαντώ Μαυρογένους έκανε μια κίνηση που τους άφησε έκπληκτους όλους, χαρίζοντας όλη της την περιουσία για την απελευθέρωση της πατρίδας και ομόφωνα την ανακήρυξαν αρχηγό της φρουράς. **Ελισάβετ Μπίτζ.**

Είναι μαζεμένοι σπίτι του Κολοκοτρώνη για να συζητήσουν για το ξεκίνημα του αγώνα. Όλοι σκεπτικοί, αλλά έτοιμοι να πάρουν τη μεγάλη απόφαση.

Κολοκοτρώνης: Γεια σας παλικάρια, χαίρομαι που σας βλέπω! Ωρὲ Παπαφλέσσα δεν αντέχουμε άλλο ετούτη τη σκλαβιά! Πρέπει να ξεσηκωθούμε, να αρχίσουμε την επανάσταση. Τι νέα μας φέρνεις από τα αδέρφια μας;

Παπαφλέσσας: Σωστά μιλάς, Κολοκοτρώνη. Οι Έλληνες θα ξεσηκωθούμε και θα τα καταφέρουμε, θα δείξουμε τη δύναμή μας στον ύπουλο εχθρό. Έχουμε το δίκιο και τον Θεό με το μέρος μας. Από τα Καλάβρυτα και τη Βοστίτσα έρχονται καλά νέα. Τα παλικάρια μας εκεί, έκαναν επιθέσεις στους οχυρωμένους Τούρκους και τους τρόμαξαν για τα καλά!

Νικηταράς: Καλά νέα μας φέρνεις... είμαστε έτοιμοι λοιπόν, έρχεται η ώρα που θα ελευθερωθούμε! Μη φοβάστε τίποτα. Είμαστε Έλληνες ωρέ! Καπετάν Κολοκοτρώνη εσύ είσαι ο αρχηγός μας!

Κολοκοτρώνης: Μπράβο, έτσι ενωμένους, με πάθος για τη λευτεριά σας θέλω!!! Ό,τι είναι να γίνει, ας γίνει! Ας καταστρώσουμε ένα σχέδιο και να ειδοποιήσουμε τα ανδρειωμένα αδέρφια μας σε όλη τη χώρα. Εσύ, Παπαφλέσσα ευλόγησε τον αγώνα μας.

Παπαφλέσσας: Ευλογημένος να 'ναι! Με τον Θεό και την Παναγία σύμμαχο κανέναν δε φοβάμαι!

Όλοι μαζί: Ζήτω ο αγώνας! **Σπύρος-Μιχαήλ Ξάκλ.**

Στις αρχές Μαΐου του 1821, στο λιμάνι της Μυκόνου, τέσσερα πλοία βρίσκονταν εκεί και περίμεναν διαταγή για να πάνε στην Τήνο. Εκείνη την ημέρα οι κάτοικοι της Μυκόνου χόρευαν και τραγουδούσαν. Μετά από λίγο εμφανίστηκε η **Μαντώ** και εμψύχωσε τους πολεμιστές. Ύστερα μαζί με τους πρόκριτους πήγαν στο αρχοντικό της για να συζητήσουν για την ασφάλεια του νησιού. Για αυτό όμως χρειάζονταν μεγάλα χρηματικά ποσά που δεν τα είχαν. Η Μαντώ προσφέρθηκε να δώσει όλη της την περιουσία για τον πόλεμο. Τους έδωσε χρήματα για να αγοράσουν όπλα και οι πρόκριτοι την έκαναν αρχηγό της φρουράς. **Ραφαήλ Τουτ.**

1821-2021

200 χρόνια από την Ελληνική επανάσταση

Ήταν αρχές Μαΐου του 1821 όταν είχε αποφασιστεί πως τα πλοία θα ξεκινούσαν για την Τήνο. Την ημέρα της αναχώρησης η Μύκονος έμοιαζε σαν να έκαναν πανηγύρι. Ξαφνικά μια γυναίκα ντυμένη στα λευκά προχώρησε μπροστά. Ήταν η Μαντώ. Εκείνη τους είπε πως έπρεπε να βοηθήσουν την Πατρίδα. Θα συζητούσαν για την ασφάλεια του νησιού. Όμως αυτό θα απαιτούσε αρκετά χρήματα. Τότε η Μαντώ τους υποσχέθηκε πως θα έδινε όλα τα χρήματα της για την Πατρίδα. Εκείνη τη στιγμή αποφασίστηκε ότι θα γίνει η αρχηγός της φρουράς. Εκείνη τους ευχαρίστησε και έπειτα είπε: «Και μη ξεχνάτε ότι τούτη η φωτιά που άναψε στο Αιγαίο δε θα σβήσει αν δεν κάψει ή τους τυράννους ή εμάς!». **Αριόδη Μυτ.**

ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΚΩΝ (με τα δικά μας μάτια)

"Ορkiζόμαστε να μείνουμε πιστοί στο αγώνα για την Ελευθερία, να μη προδώσουμε την οργάνωσή μας, να είμαστε δυνατοί και να έχουμε τόλμη. Να μη φοβηθούμε μπροστά στις δυσκολίες, και να μην δειλιάσουμε μπροστά στον εχθρό! Και τέλος να μη βάλουμε τον εαυτό μας μπροστά, αλλά την Ελευθερία της Πατρίδας!!!! **Εύα Κωστ.**

«Αρκετόν σπόρον ελευθερίας έσπειρα. Το έθνος μου ας θερίσει τον σπόρον αυτόν». Αυτά τα λόγια τα είπε ο Ρήγας Φεραίος, ένας μεγάλος συγγραφέας, λίγο πριν τον σκοτώσει ο δήμιός τους. Αυτά τα λόγια τα είπε γιατί όντως «ο σπόρος του έβγαλε πλούσιο καρπό», εννοώντας ότι τους βοήθησε να σκέφτονται ελεύθερα. Η Ελληνική Επανάσταση και η λευτεριά της πατρίδας μας μάς χάρισε την ελεύθερη σκέψη και την όμορφη πατρίδα μας, την Ελλάδα. Όταν διαβάζω αυτά τα λόγια μου έρχονται σκέψεις περηφάνιας και αγάπης για την πατρίδα μου. **Ραφαήλ Τουτ.**

Στις αρχές Μαΐου του 1821 είχε συγκεντρωθεί στο λιμάνι κόσμος πολύς. Χόρευαν παιδιά και μεγάλοι, όταν ξαφνικά εμφανίστηκε η Μαντώ. Άρχισε να μιλάει στο πλήθος και στους στρατιώτες. Είπε ότι θα αφιερώσει όλα της τα λεφτά σε αυτούς. Μετά πήγε στους πρόκριτους για τα όπλα και ορκίστηκε πως όταν δεν της μείνει τίποτα θα πολεμήσει και η ίδια. **Αλέξης Παπαντ.**

«Εγώ Γραικός γεννήθηκα Γραικός θέλ' αποθάνω»

Το απόφθεγμα αυτό το είπε ο Αθανάσιος Διάκος στον Ομέρ-Βρυώνη όταν ο δεύτερος τον ρώτησε αν υπήρχε η πιθανότητα να αλλαξοπιστήσει να προσκυνήσει στο τζαμί. «Γένεσαι Τούρκος, Διάκο μου, την εκκλησιά να αφήσεις;» Κι εκείνος αποκρίθηκε και με θυμό του λέει: «Πάτε κι εσείς κι η πίστη σας, μουρτάτες, να χαθείτε! Εγώ Γραικός γεννήθηκα Γραικός θέλ' αποθάνω». Τότε λοιπόν τον έβαλαν στο σουγλί και πήγαν να τον ψήσουν. Οι Τούρκοι ήθελαν να τον τιμωρήσουν παραδειγματικά, επειδή είχε σκοτώσει πολλούς από αυτούς. Ο Αθανάσιος Διάκος λοιπόν, αυτός ο τόσο μεγάλος Έλληνας ήρωας, προτίμησε να πεθάνει με τόσο μαρτυρικό τρόπο, παλουκωνοντάς τον οι Τούρκοι ζωντανό, από το να αλλάξει την πίστη, τη θρησκεία, τα πιστεύω και γενικότερα τα ιδανικά της Πατρίδας του. Ήταν προτιμότερο γι' αυτόν να υποστεί αυτή την κτηνωδία από τον εχθρό παρά να αλλαξοπιστήσει. Πρόκειται λοιπόν για έναν από τους πολλούς ήρωες του 1821 που με αυταπάρνηση, με γενναιότητα και Ελληνική υπερηφάνεια στάθηκε τόσο ανώτερος των περιστάσεων, θυσιάζοντας την ζωή του για τα ιδανικά της Χώρας μας! Για να μπορούμε εμείς σήμερα να ζούμε ελεύθεροι! Στα μάτια μου μια τέτοια θυσία, ένας τόσο μαρτυρικός θάνατος, μια τόσο μεγάλη δύναμη ψυχής και πίστης με παραπέμπει σε όλους αυτούς τους μαρτυρικούς θανάτους των Αγίων της Εκκλησίας μας... Ας θυμηθούμε πόσοι Άγιοι πέθαναν μετά από πολλά βασανιστήρια των Τούρκων... Πόσοι ήταν αυτοί που έχυσαν το αίμα τους στον βασανισμένο τούτο τόπο! Πιστεύω λοιπόν, πως ο Αθανάσιος Διάκος θα έπρεπε να συγκαταλέγεται ανάμεσά τους. **Ανέττα Θεοδос.**

Στις αρχές Μαΐου του 1821 κάποια πλοία βρισκόντουσαν στο λιμάνι της Μυκόνου γεμάτα με στρατιώτες έτοιμα να ξεκινήσουν για την Τήνο. Μέσα σ' ένα κλίμα χαράς κι αισιοδοξίας εμφανίστηκε μία γυναίκα ντυμένη στα λευκά. Ήταν η Μαντώ Μαυρογένους, η οποία εμφύχωσε με τα λόγια της τους στρατιώτες και τους αποχαιρέτησε με την ελπίδα να γυρίσουν πίσω νικητές. Αργότερα, η Μαντώ μαζί με τους πρόκριτους, πραγματοποίησαν μία σύσκεψη για την ασφάλεια του νησιού. Αυτό όμως απαιτούσε πολλά χρήματα τα οποία δεν υπήρχαν. Τότε η Μαντώ πήγε στο γραφείο της, γύρισε κρατώντας ένα πουγκί με χρυσά νομίσματα και το ακούμπησε μπροστά στους πρόκριτους λέγοντας ότι θα δώσει τα πάντα για να ελευθερωθεί η Ελλάδα ακόμη και την ίδια της τη ζωή. Οι πρόκριτοι συγκινημένοι της έδωσαν τον τίτλο της αρχηγού της φρουράς για τη γενναιόδωρή της πράξη. **Μυρτώ Τσιούλ.**

